

עין משפט
גר מצוה

ל"ב א מ"י פ"ג מהל'
 נזירות הלכה ד:
 ב ב מ"י שם הלכה ח:
 ג ד מ"י פ"ה מהל'
 מדרה הלכה [ב] ג
 זנג עשין פכ עוש"ע ח"מ
 ז"י ריד עקיף ב ועקיף יא:

מוסף רש"י

[illegible]

פי' הרא"ש

[illegible]

כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר

וְלִיהָיו כֹּל פֶּרֶסָה וּפִרְסָה. אֲמַתְיָ פִּרְךָ כִּי אִמֵּר מִכָּאן וְעַד סוֹף
הָעוֹלָם נִחְשָׁב כְּמֵה פֶּרֶסָה עַד סוֹף הָעוֹלָם לִמְנוֹן שֶׁהָעוֹלָם
מֵהֵנָּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וּפְסָמָּה יִמְנִין נִזְרוֹת קָבִיל עֲלֶיהָ כְּמִנְיֹן פֶּרֶסָאוֹת
לְהַחֲלוֹמְרָא א) וְלֹא מִנְיֹן לְפִרְסוֹי לִהְיוֹן לִהְיוֹן לְהַקְשׁוֹת אֵם כִּי הֵן לוֹ [לְזִמֵּר]
כְּמִנְיֹן סוֹף הָעוֹלָם דְּנִימָא? לֵב עֲמִי שִׁירָא
פֶּרֶסָה וּפִרְסָה נִכְשָׁב כִּי עֲמִי שִׁירָא
לְגַלְלָה עֲמִי בְּסוֹף כֹּל שְׁלִישִׁים יוֹם אֲבָל
אֵין לְפִרְסָה וְזִמֵּר דְּקָיָה וּפִרְכָּה לְמֵאֵי
דְּמִסְקִי מִינֵיהּ דְּמִיֹּן דְּעִטְמָא הֵו מִשּׁוֹם
לְהַחֲמוֹק בְּדִקְוֹן כִּי בְּדַעְמוֹ לְהוֹת מִזִּיר
כִּי אֵם שִׁירָא נִכְשָׁב דְּכִדָּן לֵב לִרְכִּי לְפִרְסָה
דְּקָיָה אֲמַתְיָ וּמִשְׁנִי בְּחִתְרָא דְלֵא מִנִּי
פֶּרֶסָה לְהוֹת לְמִימֵר דְּמִנְיֹן פֶּרֶסָה
קָבִיל עֲלֶיהָ וּפִרְכָּה וְלֵהוֹי כֹּל אֲוֹנָה וְאֲוֹנָה
מִנְיֹן מֵהֵנָּה יִימֵשׁ שָׁנָה עַד סוֹף הָעוֹלָם
קָבִיל עֲלֶיהָ נִזְרוֹת מִן לֵב אֵת הָרִבִּי
מִזִּיר כְּשֶׁר רָאִי כִּי הֵרִי זֶה מִזִּיר
עֲלֵיהָ כִּי אֲלֵמָה נִזְרוֹת הִרְכָּה קָבִיל
וְלֵהוֹת וְלֹא מִפְרָשִׁין לִימְלִיתִיהּ לְקוֹלָהּ
לְמִימֵר הֵרִי מִן שְׁלִישִׁים יוֹם וּכְשֶׁר
רָאִי דְקִאֲמֵר כְּלִמֵּר אִירִכָּה לוֹ הֵא

מילתא א (דקאמור) כאלו אמרתי הריני נזיר כמנין שיער ראשי ומשיח
מילתא דלית ליה קצבתא לא קמי פירוש האומר הריני עד סוף העולם
אית להו קצבתא דמחלף העולם חמש מחלות שיה וואסן מירות כמנין
דינל עליה ה"ל לפרש להדיא אחר שיה להם מנין ולכן י"ל דאד מירות
מנין קביל עליה אלב שיער ראשי ועפר הארץ איה און להם קצבה ואמין
דגולה לומר דכמנין שיער ראשי קביל עליה מירות איה שאלה פיהם לפי
אלא ידע מנין השיער: **והתניא** בנחותא שיש חילוק בין קיצבתא
בין לא קיצבתא כל ימי חייו או נזיר לעולם אין לו קיצבה שאינו יודע ימי
וייו ויה"ו וזה"ל נזיר לעולם כחבשלוט ומיכל ומציא ג' בהמות למר בדלית ליה ול
דחיה כל ימי חייו [ואס"ה] חלוק בדיו דלית ליה נזיר לעולם
מסתלק מנחתא דבין דלית ליה קיצבתא חלוק שנים דלית ליה נזיר קצבתא
משאוי הכא דאמר נזיר אלף שנים ולא אמר מבואן משמע מירות א
ירכא ליה מילתא כמכאן ועד סוף העולם [מלומר] דמירות ארוך קביל ט
אירכא חילוק בין מילתא דלית ליה קיצבתא [למילתא דלית ליה קיצבתא]
האחר מירות ומגלה כ שערן בין מירות ומציא קרבנותיה אחר כל ימי
הקל נזיר בדלית ליה ולמר בדלית ליה מציא ג' בהמות נזיר מאה שנה
כל מציא קרבן כל ימיו: **והוא"ל** ב' ואינו יומי מובדל ו' מוזר ו' הימים
אחד מדקרי ליה יום אחד משמע להבדיל מיום" קאמי א"כ ממלכין" הימים
יום לענין" שבת ויו"ט ולא לאפוקי מיומא דנצחיה קאמי אלא כל הי
יום דקאי תרישא דקמי הריני נזיר אחת גדולה או אס אמר הריני נזיר אס
מארנין דאריכא ליה מילתא כמכאן ועד סוף העולם ומתירא קאמי לה
אמר וקמי נזיר דמירות איה מציא קרבנותיה אחר כל ימי חייו וזה"ל נזיר
לעולם כחבשלוט ומיכל ומציא ג' בהמות למר בדלית ליה ול

מסורת הש"ס

(א) ערכין יט. כ"ב סד. קלח.
(ב) יעב"ץ מ"ו, (ג) ז"ל כל,
(ד) ז"ל טריחא, (ה) ג"א אכל,
(ו) ש"ן לרף ח.

נוסחת הריב"ן

(א) נחירין: (ב) מזירות:
(ג) מזירות: (ד) סאילו קבל
כולה: (ה) מזירות: (ו) ל' יום
יום א' ושעה כו': (ז) דהאי:
(ח) שדה:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה קמ"ל וכו'
דהיבא דלמך: (ב) ד"ה
ולמך וכו' דקסנר מצור
כעין יפה:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

[illegible]

הגהות התוספות

- [illegible]

ואי תנא שעה אחת. התם הוא נמי הואיל דלא נחית לנזירות דוקא לתורה שלשים יום ושעה אחת לפי שאין לנזירותן לשעות הכי רחוק דאמר דמחייב בשתי ט' נזירות: אבל היכא דאמר נזירות אחת ומוחלה לנזירות נחת לדקא אימא דלא לימני תרתי אלא מ"ה ימים בלבד: קמ"ל.

דבולוהו חייב תרתי (ה) והיכא דלאמר
בירושלמי הריני נזיר סתמא חייבא עליה
בירושלמי (ז) וזי דדר ואמר או יום אחד
או שבוע אחת או מיריות ומתחילת
דקיבל מתקשה (ח) דמי שקיבל את כולה
דמי וחייב ב' (ט) מירות: **מתני'**
האומר הריני נזיר שלשים יום (א) ושעה
אחת. נעשה כאומר יום יא ואינו
חייב אלא יום יא יום בללד: (ב) אמר
רב. הלא דדייק' מתתני' דכי אמר
שלשים יום ושעה נעשה כמי שאמר
יום ואינו חייב בגמרות אלא יום בללד:
לא שנו אלא דלאמר יום יא אבל אמר
הריני נזיר שלשים יום ויום אחד. כיון
דלאמר ליטעא יתירא הו נזיר שמיס דרב
סבר לה כר"ע דגרסי דליטעא יתירא
דמי דההוא דליטעא יתירא ודמי דרב

עס צור דודות לא מוכר את הצור ואת הדודות אע"פ שבתנו לו עומקא ורומא: **וירדן**. לו לעמוכר ליקח לו דרך לילך לצור דודות שלו או יפרח במאר דברי רבי עקיבא דקסבר (א) בעין יפה הוא מוכר ולא שיר דרך לעמנו: **והכמים אומרים** אינו **לירד** ליקח לו דרך. **לדמירין** כשם ששיר את הצור ואת הדודות לעמנו כך שיר לו דרך: **בזמן שאמר** לו. מוכר בפירוש חזק ממנו צור דודות כיון דלמחר ליטמא ימירא דהא אפילו לא אמר חזק לא הו' מכוירין להכי אמר חזק **לשיר** לו דרך: **ממנו**

ד' נדאית ליה לעיל דף ק' אפי"ק ק' שנה ואפילו אלף שנה ומסתמח לה
כאשרם להקל אלף מיר עולם מיר"ה ארוך עד יום מותו ואח"כ כיון
ו"ב גם כמחלל מיר ארוך עד יום מותו כמו בנאף שנים וי"ל
ע קביל עליה אלף דמתניתין אמר מכאן ועד סוף העולם דמשמע טפי
מאלף אמר הריני מיר עד סוף העולם ולא מיימי מהך כרייתא אלף
שנאש"ה עניי מיר וי"ל אמר כשיער כעפר כחול מיר לעולם מירות
יו מיר"ה לעולם וי"ל אמר מיר לעולם כאשרם ולא לגלג לגמיר אלף
אלף שנה הרי זה מירות מירות עד יום מותו ואינו ולא מגלה ולא מיקל
מירות קביל עליה שאין ארונות עובדות ו' ממו ופרך גבי כיו"ו יום
מוצדלים גם הם ומשני הרי קאמר ימנחם ליליאל ד' ומנח"פ עכר שלפי
יום נוגעים זה בזה: **שנא"י** התם דקתני הריני מיר אחת. דמשמע
מכאן ועד סוף העולם כיו"ו דלמר הריני מיר ואחש"ה ד' ואיכא ליה
משמע ליה דקא' מיר מכאן ועד סוף העולם אחת: **הריני** מיר יום
ומיר יום אחד או מיר"ה שם יסאן מיר מחאה שלא היה יכול לקרב
ע מדי על מה מחאה על כן אמר מיר אחת ומחאה ומחוב כליו לקרב
ל' שנה אחת הו' מיר שלשים יום שאין מירות ליום אחד וכל שכן לשנה
א' פ' דחשיבין ליה כליו אמר הריני מיר ומיר יום א' ואילו אמר
ל' אלף אמר הריני מיר ושעה אחת כליו אמר מיר: שנה אחת למנין:
א' ליה יום קמ"ל כיון דיש להוסיף על דבורו מוסף מירות שנה אלף
שאין מירות וכוין שיש להוסיף על דבורו מוסף מירות שנה אלף
אלף מ"ה"ה הו' קמ"ל דבכולהו מיר שמים: **הריני** מיר שששים
שנים שאין המירות לשעת ומאותה שנה נעשה יום והו' כליו אמר
ל' שפיר נבתי לשלשים יום למיחיו מיר כל ל' יום והו' הדין אם אמר
ל' שפיר נבתי ל' דאשרה קא' אלף דנקט אחד מן הדין וממאי דסליק חילק
דמתניתין דקאמר הריני מיר יום אחד: **ל' שנה ראשון** ד"ה
מיר שמים לפי שימח בלשונו ב' פעמים יום וכדמפרש ואזיל דסבר
ו"ל דמתניתין פירש לישנא דסליק היינו הריני מיר וישעה אחת
וא' אמר הריני מיר וי"ל וזו אחד דהפסקו בחיבת צינים בימימי
הגדה ודיק ליה מדקא' **א' אחד** ב' שנים כללני עז' ארוך
נו: **אין** צירי יקא' לו דר' דבעי עני מבור ושיר לענא דרך
לשגיר לענא דרך קמיון: **הריני** מיר כשער ראשי וכעפר
ה' פירוש מירות הריב קיבל עליו כעפר הארץ וכחול הים ומגלה
ש רבי סבירא ליה דמירות מרובה"ה קביל עליו עד יום מותו עד
אומר הרי עלי מירות כשער ראשי וכעפר הארץ וכחול הים:
הריני

^ו בית סתם לא מכר את אלו. בור בחמירה ודות בבנין ^(א) ושניהם לבינו שמים ושויין. וצריך
ל' דביון ולא הוה צריך לשנאי ישייר אלו ושנייא לשנאי ישייר לו דרך קא אתי והיה דרבנן

החם והלכה כחכמים דמוכר בעין רעה מוכר מ"מ בלישנא יתירא לא פליגי כדמרישית